

4 söndagen efter påsk

Tom Hardts postilla, andra årgången

Evangelium: Joh. 17:9–17.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Redan denna söndags psalmer talar om hur vi så fortskridit i påskens firande, att vi närmar oss pingsten, firandet av Den Helige Andes utgjutande över apostlarna. Ord och melodier, texter och böner för oss in i påskens fullkomning och förlängning, in i den Uppståndnes ord: *"om jag icke ginge bort, så komme icke Hjälparen till eder; men då jag nu går bort, skall jag sända honom till eder"*. (Joh. 16:7) Jesus går genom långfredag och påskdag till pingstdag, genom döden för våra synders skull och uppståndelsen för vår rättfärdiggörelses skull till sändandet av Den Helige Ande, som skall på alla platser och i alla tider förkunna Jesus Kristus som den för oss korsfäste och uppståndne. Denna Jesu väg är *"helgelsens väg"*, som är den enda vägen undan domen, döden och djävulen in i Guds rike, uppståndelsens rike, den eviga saligheten.

Jesus talar själv inte bara om påskdagen som det, som skall följa på långfredagen, utan också om pingstdagen som en nödvändig del av en gudomlig treklang, utan vilken vi vore förlorade. Pingstens Helige Ande är ju den apostlarnas predikoande, ämbetsande, läroande, som skall *"låta världen få veta sanningen ifråga om synd och rättfärdighet och dom"*, som skall övervinna lärjungarnas bedrövelse, svaghet och ofullkomlighet, som *"skall leda eder fram till hela sanningen"*. Lärjungarna kallas inte till sitt heliga ämbete i kraft av sina mänskliga gåvor, sina goda minneskunskaper, sin förmåga att hålla samman och upplysa det kristna lärostoffet, att genomtränga och genomlysa frälsningshistoriens händelser med sitt skarpsinne. Inte heller kallar Jesus på oss för att ta del av sådana bräckliga, felbara, maktlösa skildringar som trons grundval och stöd. Nej, *"det är nyttigt"*, ja, nödvändigt, avgörande, av frälsningsvikt, att vi avlyssnar apostlarna som de män, som är Andens utkorade instrument, som ställer oss inför den fulla och *"hela sanningen"*, som *"skall förhärliga mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder"*. Den enda kristna predikan, som är värd namnet, värd att lyssnas på, värd att tros, är den, som med Kristi under-

visning förhärligar Kristus, som ger skärtorsdagens predikan om långfredagen, påskdagen och pingstdagen dess söndagliga, upprepade, aldrig upphörande utläggning. Det är den predikan, som till sitt innehåll återspeglar Jesu tredelade predikodisposition, när han i dag förkunnar, hur Den Helig Andes förkunnelse ser ut, att

- I. **rättrogen predikan ställer hela världen i skuld inför Gud,**
- II. **rättrogen predikan skänker tron på skuldfriheten genom Kristus,**
- III. **rättrogen predikan sönderbryter djävulens makt.**

I. Rättrogen predikan ställer hela världen i skuld inför Gud.

Jesus säger i dag: *"När han kommer skall han låta världen veta sanningen ... ifråga om synd, ty de tro icke på mig"*. Den sanna, gudomliga, apostoliska predikan, i vilken Den Helige Ande spänner ut sina örnvingar och slår ned på åhörarna och river dem till blods, är alltid och överallt den förkunnelse, som gör alla människor till fördömda människor, så länge de inte skyddas av tron på påskens Kristus. Den Helige Ande dömer alltså allt, som är fläkat av Adams synd, inte bara enstaka syndare, enstaka synder utan världen såsom värld, som av Kristus oskyddad, som av Gud oförlåten, som just därför gudlös. Ja, det gäller här, *"att allt vad lagen säger, det talar den till dem som hava lagen, för att var mun skall bliva tillstoppad och hela världen stå med skuld inför Gud, ty av laggärningar bliver intet kött rättfärdigt inför honom"*. (Rom. 3:19 f.) Den predikan, som inte lär så, som smickrar världen, som överslätar synden, som trollar bort Satan, är tomma, innehållslösa människoord, ja, värre än så: förförarens flöjtande stämma. Så gäller det att ständigt förbli under Andens rätta predikstol.

II. Rättrogen predikan skänker tron på skuldfriheten genom Kristus.

Jesus säger i dag: "När han kommer, skall han låta världen veta sanningen ... i fråga om rättfärdighet, ty jag går till Fadern, och I sen mig icke mer". Den Helige Ande utför inte bara sitt främmande verk genom Lagen i örnens rovfågelskepnad utan också i sitt egnaste, egentliga verk genom evangelium i nådens gestalt, i duvoskepnaden, i Tröstarens och Hjälparens ämbete. Då förkunnar han med omutlig klarhet, med osviklig tydlighet, hur skulden blir skuldfrihet genom den rättfärdighet, som strömmar fram ur Kristi offergång ned i vredens och domens död fram till uppståndelsen, där Jesus efter att ha betalat den yttersta skärven, den fullkomliga lösepenningen, ikläds oskuldens liv, rättfärdighetens klädnad, påskens överflödande härlighet. Ja, han "utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull". (Rom. 4:25) Detta är Den Helige Andes pånyttfödande, trosuppväckande, omskapande predikan, utan vilken ingen kyrka, ingen frälsning, ingen evig salighet finnes eller uppkommer. Så talas alltid från Andens rätta predikstol.

III. Rättrogen predikan sönderbryter djävulens makt.

Jesus säger i dag: "När han kommer, skall han låta världen veta sanningen ... i fråga om dom, ty denna världens furste är nu dömd". Liksom synden är oskyld och oförlåten, där inte Kristus regerar, är Satan "denna världens furste", den opånyttfödda, ogudaktiga världens herre, som aposteln skriver: "I vore döda genom de överträdelser och synder, i vilka I förut vandraden, efter denna världs och tidsålders sätt, i det I följden fursten över luftens härsmakt, över den andemakt, som nu är verksam i de ohörsamma". (Ef. 2:1 f.) Detta onda välde, detta onskans imperium, träffas dödligt i sitt hjärta av Guds Son, ja, "just därför uppenbarades Guds Son, för att han skulle göra om intet djävulens gärningar". (1 Joh. 3:8) Den syndens, skuldens och Lagens makt, som inmutat Satan som världens furste, slås undan och besegras i Kristi nedtrampande av Guds vrede, i hans påsk. Det segerropet hördes inte bara vid den tomma graven utan hörs var gång Den Helige Ande i Ord och sakrament uppenbarar Kristi herradöme, Kristi påsk, Kristi gång till Fadern. Också då gäller i ett evigt nu Jesu ord: "Nu går en dom över denna världen, nu skall denna världens furste utkastas". (Joh. 12:31) Så sker alltid vid Andens rätta predikstol.

Amen.